

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 15. SZÁM 2012. ÁPRILIS 14.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

KIFOGYOTT?

ÜRES KASSZA VAGY GYARMATOSÍTÓ MEGSZORÍTÁS? A KÖTELEZŐ „PÉNZÜGYI HARMONIZÁCIÓ” AZ EU-TAGOKAT ÉRZÉKENYEN ÉRINTI. NÉHÁNY ÁLLAMBAN MÁR FELISMERTÉK: FÜGGETLENSÉGÜKET IS VESZÉLYEZTETI A NÉMETORSZÁG-DIKTÁLTA MULTI-UNIÓ.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MOBBINGOLÓ ÓVODÁSOK

A tökéletes rendszer megdöbbentő dolgokat produkál. A mobbing mindennapos jelenséggé vált az Európai Unió számos országának iskoláiban, sőt óvodáiban – olvashatjuk a svájci Zeit-Fragen hetilapban. A mobbing pszichoterrort jelent, lélektani erőszakot. Ez bárhol történhet, ahol emberek vannak együtt. A mobbing keretében az egyik fél terrorizálja a másik felet, minden cél nélkül, csupán erejét, hatalmát, befolyását demonstrálva. Adott esetben az erősebb óvodás terrorizálja a gyengébb óvodást, ami azért nem semmi. Na, ja, ezt látja a médiában, a környezetében, ezt tartja normálisnak. A mobbing lényegileg különbözik a konfliktustól, amely ugyancsak az emberek között zajlik, de valamilyen konkrét cél elérése érdekében. A konfliktus pozitív elemet is tartalmaz, hiszen egy probléma megoldása segíti az emberek és a társadalom fejlődését. De mit segít a céltalan erőszak, az értelmetlen erődemonstráció? Semmit, csupán rombol. Az embereket, a társadalmat, a demokrácia intézményeit.

AZ OSZTRÁK KÖZÉPOSZTÁLY LÁZADÁSA

Kevés jobb dolog van, mint reggel egy Wiener Frühstück, mondjuk a Schwarzenberg Kávéházban, a bécsi nagykerületben. Egy kis sonka, sajt, tojás, dzsem, narancslé, kávé, közben olvasgatva a Der Standard-ot, nos, az osztrák középosztály számára ez nem luxus, hanem a jóléttel járó szinte mindennapos élvezet. Legalább is az volt eddig. Sokan

kezdik felismerni, hogy nem engedhetik meg maguknak eddigi szokásaikat.

Inge Rauscher nem kommunista, és – sok magyar olvasó megnyugtatóra mondom – nem is szélsőjobboldali. Egész egyszerűen egy osztrák értelmiségi asszony, aki a maga 63 éve alatt sok mindent megélt. Ausztria az ő életében lett Európa egyik legkellemesebb országává. De évek óta szomorúan látja, hogy Ausztria egyre kevésbé élhető hely, s ezért jórészt az Európai Unió hibáztatható. Aláírásokat gyűjtöttek, és tavaly decemberben beadták kezdeményezésüket. Legyen népszavazás, és Ausztria lépjen ki az Európai Unióból! Rauscher asszonyt és értelmiségi harcostársait már nagyon régen izgatja, hogy mi lesz az osztrák erdővel, ha ilyen ütemben nő az EU-s kamionok tranzitforgalma. Vagy, mondjuk, mivé válik Ausztria, ha a külföldiek száma ilyen gyorsasággal fog ezen túl is nőni. Bécs lakosainak egyharmada már ma sem osztrák. A kaput azonban az európai gazdasági kormányzásra vonatkozó elképzelések tették be. Ezentúl a tagállamok összhangba hozzák költségvetési, makrogazdasági és strukturális politikáikat. Ausztriában is sokan éltek abban az illúzióban, hogy az EU a független nemzetek közössége, amely minden egyes résztvevő, így a kicsi Ausztria boldogulását szolgálja. Valójában a hatalom az európai kormány kezében van, amely lényegében azt tesz, amit akar, mert a népeknek semmi beleszólásuk sincs. A hatalom centralizálása mögött pedig nem nehéz felismerni a német tőke uralmát.

Az osztrákok, akik Hitler alatt már belekóstoltak valami hasonlóba, most joggal rettentek meg.

Az osztrák középosztály élvezte a nemzeti lét szépségeit. A Tracht, a népviselet ma is, sőt egyre inkább a tehetősebbek népszerű viselete. Elképesztően modern épületeket építenek a városok klasszikus palotái közé, irigylésre méltó kulturális választékot teremtenek, miközben tudják, hogy az osztrák nemzeti boldogulás alapja a kis- és középvállalkozók sokaságának fejlődése. A mai EU éppen az ő boldogulásukról nem gondoskodik. A nagyok, a multik érdeke számít.

Aztán itt vannak az EU alapelvei, a tőke, az áruk és az emberek szabad mozgásának hármasságának követelménye. Rauscher asszony hívei szerint ezek nem azt szolgálják, hogy az emberek jobban éljenek, hanem azt, hogy a tőke oda mehessen, ahol maximális profitra tehet szert. Ráadásul a határok teljes megnyitása, érvelnek a népszavazás kezdeményezői, a bűnözés, az illegális bevándorlás előtt is utat nyitott.

Rauscher asszony arról is nyíltan beszél, hogy Ausztria de facto elveszítette semlegességét, hiszen van közös EU-külpolitikai szolgálat, EU-hadsereg, arról nem is beszélve, hogy a legtöbb EU-ország a NATO-nak is tagja. Pedig éppen a semlegesség tette Ausztriát vonzóvá.

Rauscher asszony felveti az osztrák középosztály másik fájdalmát is. Jó, jó, hogy a magyarok, a szlovákok és többi szegényebb ország polgárai ide hordják a pénzüket, de mivel euró van, közös stabilitás van, Ausztria kénytelen a szegényebb és válsággal küzdő tagállamokat is eltartani. Akkor viszont inkább jöjjön vissza a schilling! – mondják sokan az osztrákok.

Nem tudom, hogy lesz-e Ausztriában népszavazás. De azt tudom, hogy nagyon sok osztrák elkezdett gondolkodni, hogy jó-e ez így. 1995-ben az osztrák választók kétharmada szavazott a belépésre. 15-17 év kellett a kijózanodásra. Mi 2004 óta vagyunk bent. A magyar értelmiség, a magyar középosztály, a magyar társadalom még így megspórolhatna egy évtizedet.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Más keresőfoglalkozást nem folytathatnak, és egyéb megbízatásukért nem fogadhatnak el pénzt a parlamenti képviselők a következő ciklustól (2014), kivéve a tudományos, oktatói, művészeti, valamint a jogi oltalom alá eső szellemi tevékenységet. Az Országgyűlés kedd este szavazta meg a fideszes Kovács Zoltán erről szóló módosító indítványát, amelyet az új országgyűlési törvény tervezetéhez nyújtott be. Az előterjesztés a kormányoldalt is megszította.

Munkáspárt: Naná, hogy a tervezet megosztotta a kormányoldalt is! Itt a tisztelt hölgyek és urak pártokon felüli pénztárcája volt a tét, amely a következő ciklustól (s miért is nem mostantól?) százezrekkel csappan meg. Már csak a dolog visszamenőleges hatálya az érdekes: miért is kapott fizetést a parlamenti képviselő, ha épp nem a munkahelyén tartózkodott, vagy a polgármester, aki önkormányzati széke helyett a Parlamentben lebzsel?

2. Mesterházy Attila szerint az ellenzéknek össze kell fognia a következő választáskor, mert másképp nem győzheti le Orbán Viktort.

Munkáspárt: Ez a magyar valóság egyik legnagyobb átverése. A mosolygós szocialista vezér a következőket akarja belénk verni: Orbán a fő gonosz, Orbánnal nem lehet élni, Orbánnal elveszítesz mindent. Ez hazugság! Orbán Viktor legyőzése a szocialisták és liberálisok érdekeit szolgálja: ők csak Orbánt akarják eltüntetni, hogy a helyébe üljenek. Ők akarnak lopni, sokkal többet és sokkal hatékonyabban, mint korábban. Orbán kapitalizmusa vagy Mesterházy kapitalizmusa? Németeknek vagy amerikaiaknak akarunk-e lefeküdni, s milyen mértékben? Csak ennyi a kérdés.

3. „Tíz éve hunyt el Hofi Géza. Alig néhány órával azután, hogy az elvesztett első választási forduló után Orbán Viktor elmondta gyűlöletbeszédét a Testnevelési Egyetemen” – mondta közleményében Molnár Csaba, a Demokratikus Koalíció ügyvezető alelnöke.

Munkáspárt: Ilyen párhuzamot felhozni még egy DK-s politikustól is gyomorforgató, pedig tőlük eddig is sokat vártunk... Hofi erre három szót mondott volna: sarházi vagy, gyerek! Hofi Géza emlékének kihasználása önmagában is undorító. Hofi ember volt, nagy betűkkel – s egy nemzet számára nagy ember. Mert Ő értette, mit jelent a magyar, a nemzet szó, és mit képvisel a dolgozó ember. Politika öt szájára ne vegye!

4. Sötétkék helyett lila színű egyenruhát viselhetnek a jövőben a BKV ellenőrei.

Munkáspárt: Sokat gondolkodtunk már, mi is jelentene megoldást a BKV elképesztően tragikus helyzetére. S ez nem jutott eszünkbe?! Bizony, a tradicionális sötétkék tisztességét elkoptatták, dobjunk be egy jó feddhetetlen-lilát! (S hagyjuk is a színelemzést.) Kár, hogy a sok „kekec” firtatni fogja, erre a tervezésre miért volt pénz, busz-

felújításra meg nem... Mi meg csak maradunk a „gumicsontnál”: mikor is készül el a 4-es metró?

5. Leállította Gyurcsány Ferenc 1984-ben írt szakdolgozatának keresését a Pécsi Tudományegyetem természettudományi karának dékánja. Geresdi István a pecsiujsg.hu-nak azt mondta: az abban az évben végzett technika és biológia szakos tanárok szakdolgozatai megvannak az intézeti könyvtárakban, a volt miniszterelnöké azonban hiányzik közülük.

Munkáspárt: Tudják mit? Ez érdektelen. Gyurcsány Ferenc nem azért rongy ember, mert a diplomáját így vagy úgy csinálta. Gyurcsány Ferencet azért kell semmibe venni, mert országos KISZ-titkárként ellopott mindent, ami mozdítható. Eladta harsány elveit, eladta a rábízott vagyont, eladta a magyar szocializmust. A lopásból lett gazdag ember. Gyurcsány megtalálhatja, sőt újra is írhatja diplomáját – ő akkor is az lesz, aki meglopta a dolgozó embert. Téged, engem, minket. Ezt, soha sem lehet felejtetni! Ezt visszavenni kell!

6. A stratégiai erőforrások közül az élelem és a bioenergia termeléséhez termőföldre van szükség – mondta el a kishantosi gazdatanácskozás résztvevőinek Ertsey Attila, aki fenntartható építéssel és tájrehabilitációval foglalkozik. Ma a Magyarországon elfogyasztott élelmiszer közel 40 százalékát importáljuk, az export viszont messze a lehetőségei alatt marad, hiszen Magyarország a saját lakosságának kétszeresét képes lenne élelmiszerral ellátni.

Munkáspárt: Végre egy korrekt szakmai vélemény, amely ugye nem kapott nagy nyilvánosságot... Az USA, IMF, EU büvöletében évtizedek óta sulykolják belénk, hogy bizony nekünk jó a „nagyok pártfogása”, s eretneknek nyilvánítanak mindenkit, aki elolvassa a címkét egy üzletben, s megdöbben: szlovák répa, nálunk?! Ébredjünk fel! Nem azért élünk egyre rosszabbul, mert kevesebbre vagyunk képesek, mint korábban, hanem azért, mert letolják torkunkon az összes multi-érdeket kiszolgáló intézkedést. Igen, lehetne magyar mezőgazdaság, magyar ipar, magyar munkahely: csak nem kellett volna – nem kellene megfojtani!

7. A világon a fiatalok körében tapasztalt munkanélküliség aránya 12,7 százalék, és ez tovább fog emelkedni. Különösen drámai a helyzet Dél-Európában. Így Görögországban és Spanyolországban a 25 éven aluli fiatalok felének nincs állása. „Ez egy olyan időzített bomba, amely nagy pusztító képességgel rendelkezik, ami pedig szociális zavargásokhoz fog vezetni. Azzal a veszéllyel szembesülünk, hogy egy egész generációt fogunk elveszteni” – figyelmeztetett a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egyik vezetője.

Munkáspárt: Íme a szép, új jövő. Ezért kellene a gyermekek számára elérhető és minőségi oktatást, tervezhető jövőképet, első munkahelyet kínálnunk. Hová megy az a társadalom, ahol a tehetetlenség, az értéktelenség, a lehetőségek hiánya szabja meg a fiatalok életútját?

TILTAKOZTAK A MULTIK ELLEN

Demonstrációt tartott múlt pénteken a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezete a Metro Kereskedelmi Kft. budaörsi áruházánál a bérmunkaadó elmaradása miatt. A szakszervezet fő követelése: az idén egy munkavállalójuknak sem lehet kevesebb a nettó keresete, mint 2011-ben. A 2012-es bérfelajánlásról szóló tárgyalások hónapok óta eredménytelenek, nem született egyezség a szakszervezet és a vállalat vezetősége között. Ezenkívül a cég német vezetése nem a szakszervezettel kíván megállapodni, hanem az üzemi tanáccsal kötött egyezségekre hivatkozik.

A szakszervezet azt kérte, hogy az elvárt, de eddig elmaradt béremelésért „cserébe” a munkavállalók januártól visszamenőleg kapjanak vásárlási kedvezményt helyi utalvány formájában, ám a cég ezt az ajánlatukat is elutasította, és továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy a dolgozók csak áprilistól kapják meg ezt a vásárlási kedvezményt.

A Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezete szombaton az Auchan Szentendrei úti áruházánál tiltakozott. Az érdekképviselő itt is azt követelte, hogy a munkavállalóknak ne legyen kevesebb

a nettó munkabérük az idén, mint tavaly volt. Ragaszkodnak a dolgozóknak nyújtott szociális juttatások megőrzéséhez is. A kormány által elvárt béremelést

kérik, de ettől a cég elzárkózott. Ehelyett egyéni teljesítmény alapján 0-2 százalékos közötti bruttó emelést ajánlottak. Ezt a szakszervezet nem tartja elfogadhatónak.

A TŐKE KORLÁTOZÁSÁTÓL A KÖZÖSSÉGI TÁRSADALOMIG

A dolgozók alapvető gondjait csak az új közösségi társadalom oldhatja meg. A tőkésnek nem érdeke, hogy mindenki dolgozhasson, de nekünk igen. A tőkés nem érdekli, hogy a többség hogyan él, neki elég, ha ő jól él. Nekünk érdekünk, hogy a többség, a dolgozók jól éljenek, hiszen a többség mi vagyunk.

Az első lépés a közösségi társadalomhoz vezető úton a tőke korlátozása. Ma és holnap még kapitalizmus van, de holnapután már talán nem. Amíg létezik a kapitalizmus, az a dolgunk, hogy korlátozzuk a tőke uralmát, s egyre több területen érvényesítsük a dolgozók érdekeit a tőkéséivel szemben.

A tőke korlátozása a dolgozók és szervezeteik folyamatos és tudatos küzdelme a tőke befolyásának gyengítéséért, és a dolgozók befolyásának erősítéséért a politika, a gazdaság, a szociális és szellemi élet, a külpolitika terén.

A tőkét csak a néptömegek, a dolgozók ereje korlátozhatja. Ha erősek leszünk, szervezettek, a tőkés kénytelen lesz engedelményeket tenni.

Az új közösségi társadalom csak a dolgozók közös műve lehet. A dolgozóknak saját élettapasztalatuk alapján kell rájönniük arra, hogy a tőkés rendszer rossz, s nincs más megoldás, mint a tőke, a pénz uralma elleni harc. E tanulási

folyamat nélkül nem lehetséges az új közösségi társadalom győzelme.

Hozzunk létre népi-dolgozói szövetséget! Ma sokan vagyunk, akiknek nem jó a tőkés rendszer, s egyre többen vagyunk, akik tenni is akarunk ellene. Küzdjünk együtt a tőke ellen!

Tanuljunk meg együtt küzdeni a tőkés monopóliumok ellen! Kényszerítsük ki a fennálló kormányoktól a tőke korlátozását! Küzdjünk a politikai szabadságért, a demokratikus jogokért! Nyilvánítsuk Magyarországot egységes, demokratikus szociális jogállammá, jelezve, hogy ugyan a tőkés társadalmon belül, de megindultak változások. Magyarország címere a Kossuth-címer legyen!

Ez még nem a közösségi társadalom. De szükséges és fontos lépés abban a harcban, amelyet a tőkés rendszert felváltó közösségi társadalomért vívunk.

A Munkáspárt a népi-dolgozói szövetségben egy párt kíván lenni a benne lévő szervezetek közül. Készek vagyunk minden erőnkkel és tudásunkkal részt vállalni a népi-dolgozói szövetség megszületésében. Eszmei és szervezeti erőnkkel a dolgozók felvilágosítását akarjuk elősegíteni. Azon leszünk, hogy a népi-dolgozói szövetség ne kerüljön a tőkés, szociáldemokrata és liberális pártok szellemi hatása alá.

„ELEGEM VAN A NYUGAT ÁLSÁGÁBÓL”

Izraelt kritizálnia még egy Nobel-díjas írónak sem szabad csak úgy – vonhatjuk le a Günter Grass német író verse körüli botrányból. A Bádogdob és számos világhírű regény szerzőjének Amit el kell mondani (Was gesagt werden muss) című prózaversét április 4-én közölte a Süddeutsche Zeitung, az olasz La Repubblica és a New York Times. A 84 éves író költeménye az iráni konfliktus témájával foglalkozik, kifejti, hogy Izrael „nukleáris potenciálja” egyre nagyobb, és ugyan nem titokban gyarapodik, de ellenőrizetlen. Atomhatalomként a zsidó állam veszélyezteti az „egyébként is törekeny világbékét”, s ez egy olyan tény, amit feltétlenül el kell mondani, mert lehet, hogy „holnap már késő lesz”. Élesen bírálja hazáját, Németországot is, amiért ismét eladott Izraelnek egy tengeralattjárót, amelyet a szakértők szerint el lehet látni atomrobbanófejjel felszerelt, közepes hatótávolságú rakétákkal. A németektől kapott tengeralattjáróról Grass szerint egy olyan országot lehet megsemmisíteni, ahol „egyetlen atombomba létét” sem sikerült bizonyítani. Az író a „Nyugat álsága” ellen is felemeli a szavát, azt javasolja, hogy ne csak az iráni nukleáris létesítményeket, hanem az izraeli atomarzenált is helyezzék állandó nemzetközi felügyelet alá.

A Nobel-díjas író verse nem maradt szó nélkül, példátlan gyorsasággal zúdítottak rá ossztüzet. A leggyakoribb vád természetesen az, hogy Grass antiszemita, verse erőszakos, és támadóan lép fel Izraellel szemben. A közkeletű ország németországi nagykövete szerint korábban az volt a vád, hogy keresztény gyermekek vérért használják a macesz készítéséhez, ma meg az, hogy az iráni nép kiirtására törekszenek. Hasonló véleményen van Mathias Döpfner, az Axel Springer kiadó vezetője, aki szerint elfogadhatatlan, hogy Grass a béke veszélyeztetésével vádolja „a Közel-Kelet egyetlen valódi demokráciáját”, „politikailag korrekt antiszemitizmust” mutató versében.

Rendkívül élesen reagált Izrael miniszterelnöke, Benjamin Netanjahu is, aki szégyenletesnek tartja a költeményt, és emlékeztetett arra, hogy Günter Grass évtizedekig elhallgatta, hogy a Waffen SS tagja volt. Az 1999-ben Nobel-díjjal kitüntetett író, 2006-os Hagymahántás című könyvében ismerte be, hogy a náci párt fegyveres alakulatának volt a tagja fiatalon, ám hangsúlyozta, soha egyetlen lövést sem adott le. A szerző véleményének megtorlásával a legmesszebbre az izraeli belügyminiszter, Eli Jisai ment, aki nemkívánatos személynek minősítette Günter Grass-t.

Az író az NDR német közszolgálati rádióban reagált az öt ért vádakra, s elmondta, hogy bírálói nem a versben megfogalmazott gondolatokkal foglalkoznak, hanem „ösi kliséket” alkalmazva csak a hangulatot szítják ellene, s azt állítják, hogy az alkotás örökre tönkretette a hírnevét. „Feltűnő, – tette hozzá –, hogy egy demokratikus országban, ahol sajtószabadság van, uniformizálni próbálják a véleményeket, s elzárkóznak a felvetett problémák elemzésétől.” Nem csak bírálói akadnak az írónak, ugyanis többen a védelmükbe vették. Izraelbe való belépésének megtiltását elítélte a kormánykoalíció kívül minden német parlamenti párt, és kiállt mellette Klaus Staeck, a tekintélyes Berlini Művészeti Akadémia elnöke is, aki kiemelte, hogy nem szabad rögtön Izrael-ellenesnek bélyegezni azt, aki bírálja a zsidó állam politikáját. A hagyományos húsvéti béketüntetések egyik témája volt a Grass melletti kiállítás is. A szervezők hangsúlyozták: nem őt kell pellengérré állítani, hanem azokat a politikusokat, akik az Iránt sújtó gazdasági szankciókkal csak elmélyítik a közkeletű válságot, s a versben csupán „a maga módján” felhívta a figyelmet arra is, hogy Izrael több mint 250 nukleáris robbanótöltettel rendelkezik, de nem engedélyezi atomarzenálja ellenőrzését, és nem csatlakozott az úgynevezett atomsorompó egyezményhez.

Az izraeli Háárec napilap túlzónak és hisztérikusnak nevezte a kormány reakcióját Günter Grass versére. „Érthető, hogy Grass verse érzelmekeket vált ki, ugyanakkor nehéz elfogadni a túlreagálást” – írják.

WAS GESAGT WERDEN MUSS

„Warum sage ich jetzt erst,
gealtert und mit letzter Tinte:
Die Atommacht Israel gefährdet
den ohnehin brüchigen Weltfrieden?
Weil gesagt werden muß,
was schon morgen zu spät sein könnte;
auch weil wir - als Deutsche belastet genug -
Zulieferer eines Verbrechens werden könnten,
das voraussehbar ist, weshalb unsere Mitschuld
durch keine der üblichen Ausreden
zu tilgen wäre.

Und zugegeben: ich schweige nicht mehr,
weil ich der Heuchelei des Westens
überdrüssig bin; zudem ist zu hoffen,
es mögen sich viele vom Schweigen befreien,
den Verursacher der erkennbaren Gefahr
zum Verzicht auf Gewalt auffordern und
gleichfalls darauf bestehen,
daß eine unbehinderte und permanente Kontrolle
des israelischen atomaren Potentials
und der iranischen Atomanlagen
durch eine internationale Instanz
von den Regierungen beider Länder zugelassen
wird.”

AMIT EL KELL MONDANI

„Miért most mondom,
öregen, utolsó csepp tintámmal:
Izrael atomhatalma veszélybe sodorja
a világ amúgy is törekeny békéjét?
Mert ki kell mondani azt,
ami talán holnap már késő lehet:
mi – épp eléggé terhelt németek –
gyaníthatóan bűnsegédek lehetünk,
a szokásos mentegetőzések pedig
erőtlenek.

Beismerem: nem hallgatok tovább,
mert elegendem van a Nyugat álságából,
és csak remélhetem, hogy sokan
törnek meg a csendet, mert a közelgő
veszélyt elkerülendő, az ezt okozókat
fel kell szólítani erőszakosságuk megszüntetésére,
követelve, hogy állandó, meg nem
akadályozható ellenőrzés mellett
az izraeli atomerőt és
az iráni atomberendezéseket egyaránt
nemzetközi hatóság felügyelete,
és e két ország kormánya tarthassa szemmel.”

BUDAPESTEN A PÁRT SZEME

A budapesti és Pest megyei párttagság megvitatta és támogatja a Munkáspárt Új Programját – jelentette a budapestiek kongresszusi pártértekezletnek Fogarasi Zsuzsanna, a párt alelnöke, nagybudapesti elnök. A budapestiek tisztességgel kiveszik részüket a párt életéből, és köszönik a pártvezetés figyelmét, mondta, kiemelve, hogy a tanácskozáson megjelent a Munkáspárt Elnökségének szinte minden tagja is.

Thürmer Gyula elismeréssel szólt a budapestiek munkájáról. Itt működik

az ország legnagyobb pártszervezete. Az itteniek adják a legjelentősebb anyagi támogatást a pártnak, amiért az egész párt hálás. Rendszeresek az utcai akciók, a kitelepülések. A Munkáspárt elnöke külön is kiemelte, hogy a csepeli pártszervezet március 8-án, a csepeli piacon bonyolított le sikeres akciót, ami jelzi, hogy érdemes a régi helyekre rendszeresen visszamenni. A zuglóiak a XIV. kerület fideszes önkormányzatának felháborító döntései, többek között a kommunális adó kivetése ellen léptek

fel. A budapestiek aktívan részt vesznek a Szabó Ervin Akadémia munkájában is.

A párt elnöke jó példaként hozta fel a Nagy Sándor vezette szobi pártszervezet munkáját. Szobon Kalán Klára személyében a Munkáspártnak sikerült jelöltet állítani a közelmúltbeli időközi választásokon. Szép eredmény az is, hogy Szűcs Attila vezetésével Üllő térségében több fős új alapszervezet jött létre. Mindez azt jelzi, hogy a Munkáspárt nehézségeink és gondjaink ellenére él Budapesten és Pest megyében.

Thürmer Gyula aláhúzta: a Munkáspárt sokat vár a budapestiektől. Megkezdjük a gondolkodást a következő parlamenti választásokról. Az új választási törvény a tőkés rend fenntartásának és működtetésének eszköze, szigorítja a parlamentbe jutás lehetőségét, sőt egyáltalán az indulás lehetőségét. Ezen túl az egyéni induláshoz 1000 ajánlócédulát kell összegyűjteni kettő hét alatt. Ugyanakkor vannak pozitív változások is. Budapesten egy-egy választókerületet képeztek Csepelen, Zuglóban, Kőbányán, tehát nem kell megosztani erőinket.

A Munkáspárt számára a parlamenti választásokon való részvétel eszköz a

párt politikájának ismertetésére, káderek felépítésére – emelte ki a párt elnöke. A Munkáspártra akkor lehet szavazni az egész országban, ha lesz országos listánk. Ehhez szükséges legalább 9 megyében és a fővárosban, legalább 27 egyéni jelölttel rendelkezni.

A feladat megoldható, bár nem könnyen – mondta az elnök. 2010-ben 16 egyéni jelöltünk volt 9 megyében. Budapesten nem volt jelöltünk. Most Budapesten a párt szeme. Legalább három helyen meg kell állítanunk a jelöltek, és ehhez még legalább két Pest megyei jelölt is kell. Megéri, mondta a pártelnök, mert így az elégedetlen emberek lehetőséget kapnak arra, hogy ránk szavazzanak.

Az emberek a szemük sarkából, félénken, óvatosan, de figyelik a Munkáspártot – mondta a vitában Benyovszky Gábor, a KB tagja. Sikerünk záloga a mi politikai tudatosságunk és maximális megbízhatóságunk. Balogh Imre, a 2. régió elnöke felvetette, hogy a tőke korlátozása helyett az EU-támogatások felhasználását kellene firtatnunk. Véleménye szerint a Munkáspárt tervezett új emblémájának munkásfigurája nem vonzó az embereknek. Kohl Antal, Pest megyei régióelnök viszont úgy vélte, hogy a munkásfigura jelkép, üzenet, és jól megkülönbözteti a pártot másoktól. Dömel Vilmos újpesti régióelnök javasolta, hogy az arányos választások mellett követeljük a kopogtatócédulák eltörlését.

A KÁDÁR-FORINTOK A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTJÁBAN KAPHATÓAK

BARANYA: MUNKA ÉS HIT!

KÜLDÖTTÉRTEKEZLET MOHÁCSON

Baranya megye munkáspárti közössége nincs könnyű helyzetben, de ez észre sem vehető a mohácsi kommunisták kellemes helyiségében. Finom pogácsa illata terjeng és a párttagok pillanatok alatt kellemes otthonná varázsolják a termet.

Két erős, oszlopos tag hagyta el a szervezetet. Kárász István és Zentai László halála megrázta a megyét, de nem gyengítette el. Pista bácsi és Laci bácsi itt vannak velünk, ők a mi nagy példaképeink – mondják az ülés kezdete előtt. Zentainé elvtársnő képeket mutat férjéről, aki mindig derűs és optimista ember volt.

Horváth József röviden értékeli az eddig elvégzett munkát. Az aktivisták pontosan tudják, hogy a párttagok milyen helyzetben vannak, mit csinálnak. A kapcsolat élő, és szinte mindennapos.

Ódor György úgy beszél az ajánlószerelvények összegyűjtéséről, mint teljesen természetes dologról, amit meg kell, s ezért meg is lehet csinálni.

A fiatalok hiánya itt is fájó kérdés. De ebben sem tétlenkednek. Meghívtak néhány lelkes és igen tájékozott szimpatizánst, akik hozzá is szólnak a felvetésekhez.

Minden újságnak lesz gazdája – mondják többen is. Ez nem a főváros, itt másképp kell a pártot népszerűsíteni, házról-házra járva, sok és nehéz munkával. Így dolgoznak a mohácsi, Baranya megyei elvtársak évek óta, 2006 óta pedig különösképpen. Itt nem sok babér terem a szocialistáknak! – mondják nevetve.

Munka és hit! – ez a két legfontosabb dolog, ami előre viszi a pártot.

Más út nincs.

SZÁZ ÉVE SZÜLETETT KIM IRSZEN

Egy ember, aki ellenállt Trumannak, Reagannek és Bushnak, de dacolt Hruscsovvall és nemet mondott Gorbacsovna is. Egy ember, akinek rendszere túlélte a szocialista világ összeomlását, az amerikaiak minduntalan agresszióit csakúgy, mint az árvizeket és más természeti csapásokat. Egy ember, aki máig megfejthetetlen rejtély a nyugati világnak, s éppen ezért mind a mai napig támadják. Egy ember, akit népe örökös elnöként tisztel, s születésének 100. évfordulóját saját koreai műhold fellövésével ünnepli.

Száz esztendeje született Kim Irszen, a koreai és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyisége, a Koreai Munkapárt, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a Koreai Néphadsereg megalapítója, az önére támaszkodó koreai szocializmus elméletének megalkotója.

HARC A JAPÁNOK ELLEN

Kim Irszen 1912-ben, egy olyan Koreában látta meg a napvilágot, amelyben 1910 óta a japánok uralkodtak. A japánok tudták, hova jönnek. Korea az ősi civilizációk közé tartozik, hiszen az első állam már időszámításunk előtt 3 ezer évvel létezett. Az ország hol tatár, hol kínai fennhatóság alatt volt, a 19. századtól azonban döntővé vált Japán befolyása. A japánok számára – miután legyőzték a kínaiakat, majd 1905-ben a cári Oroszországot – szabaddá vált az út Korea teljes japán kirablása előtt.

Manapság a nyugati irodalom igyekszik úgy feltüntetni a japán gyarmatosítást, mint a koreai gazdaság fejlődésének időszakát. A valóság az, hogy a japánok integrálták Koreát a japán gazdaságba. Az ország természeti kincsei, a szén, a volfrám, a vasérc, a réz, az arany, a cink, a grafit, a magnezit és sok minden más az ország emberi forrásaival egyetemben a japán gazdaságot szolgálták. A japánok vittek mindent, ami mozdítható volt. Szó sem volt Korea fejlesztéséről. Betiltották a koreai nyelv használatát, felszámolták a helyi kulturális emlékeket. A II. világháború még tragikusabbá tette a koreai életét. A japánok mintegy 670 ezer koreait vittek kényszermunkára Japánba. Érthető, hogy a japán gyarmatosítással szemben egyre erősebb népi ellenállás bontakozott ki.

Korea történelmének ismeretében könnyebb megértenünk, hogy a koreai nép miért hajlandó mind a mai napig áldozatokat vállalni függetlensége megőrzéséért. Egyúttal tiszt megérthetjük,

hogy miért verhet majd nagyon mély gyökeret a nemzeti sajátosságokra épülő szocializmus eszméje az 1950-es évektől.

Kim Irszen fiatalon bekapcsolódott az ifjúsági mozgalomba, majd 19 évesen tagja lett a kommunista pártnak. 1929-30-ban forradalmi tevékenységéért börtönbe került. Az 1930-as évektől igen aktívan kivette részét a japánok elleni harcban, különböző parancsnoki tisztségeket töltött be a kínaiak által segített népi felszabadító csapatokban. Később a háborús események a Szovjetunióba sodorták, ahol Mandzsúriában a szovjet hadsereg soraiban küzdött. Alezredesi rendfokozatig jutott.

Korea függetlenségéért többféle politikai erő küzdött. A jobboldali nacionalista erők az USA-ra és a Csang Kaisek vezette kínai polgári erőkre támaszkodtak. A baloldaliak a Szovjetunióra, illetve a Mao Cetung vezette kínai kommunista erőkre. A kérdés nem csak a függetlenség volt, hanem a függetlenség utáni út jellege is.

A kérdést végül a nemzetközi helyzet alakulása döntötte el. A Szovjetunió azt vállalta a nyugati szövetségekkel szemben, hogy az európai háború befejezése után hadat üzen Japánnak. Így is történt. A szovjet csapatok 1945 augusztusában felszabadították Phenjant és Korea északi részét. A déli részre, élén Szöul városával, az amerikai hadsereg vonult be. A nevezetes 38. szélességi kör mentén Koreát két részre osztották. Az északi rész szovjet, a déli rész amerikai ellenőrzés alá került.

Északon megkezdődött az új, szocialista Korea építése. Kim Irszen 1945-ben tért vissza Koreába, és az új állam fő szervezője lett. 1948-ban lesz a KNDK miniszterelnöke, s a létrejövő Koreai Munkapárt vezetője.

SZTÁLIN ÉS MAO OLDALÁN TRUMAN ELLEN

1946-ban az amerikai vezetés, Truman elnök úgy döntött, hogy a Szovjetunió és

a szocializmus erőinek visszaszorítására kirobbantja a hidegháborút. Ennek része volt a fegyverkezési verseny, az ideológiai háború. A Távol-Keleten az USA tényleges háborút indított Korea északi részének megszerzése érdekében. Az amerikaiak szétbombázták Phenjant. Amerikai adatok szerint a 9 millió lakosú KNDK 1,5 millió polgári lakost és több mint 200 ezer katonát vesztett el a háborúban. A KNDK-t azonban nem törték meg, Korea északi részét nem tudták elfoglalni. Kim Irszen a koreai háború idején vezette, szervezte, s túlzás nélkül mondható, megszemélyesítette a koreai nép hősi küzdelmét az USA ellen. Ez olyan elismerést és tekintélyt adott Kim Irszennek, amelyhez hasonlóval Sztálin halála után a szocialista világ egyetlen vezetője sem rendelkezett.

VERSENY A TÖKÉS DÉLLEL

Kim Irszen egy kirabolt, lebombázott ország vezetését vállalta. Nem volt nemzeti ipar, hiányoztak a szakemberek. A háború megerősítette Korea megosztottságát. Megkezdődött a harc a szocialista Észak és a tőkés Dél között. Az indulási pozíció a tőkés délnak kedvezett. A KNDK-nak 120 ezer km² terület és 9 millió lakos jutott, Dél-Koreának 100 ezer km², de 20 millió lakos. Északon koncentráldott az ércbányászat 90 százaléka, de Délen volt a koreai feldolgozóipar zöme, a gépipar 72 százaléka, a textilipar 85 százaléka. Délen voltak fejlettebb tengeri kikötők is, és a közlekedési hálózat is fejlettebb volt.

A KNDK-t a Szovjetunió, Dél-Koreát az USA és más tőkés országok segítették.

Az USA, amely a II. világháború netto gazdasági haszonélvezője volt, többet tudott adni, mint a háborúban súlyos pusztításokat elszenvedett Szovjetunió. A Szovjetunió mégis jelentős segítséget adott a népi Korea újjáépítéséhez. Egyes adatok szerint 1945-70 között a Szovjetunió 1,3 milliárd dollár segélyt adott a KNDK-nak. Az 1950-es években a Szovjetunió és Kína között jó viszony volt, ami segítette a KNDK megerősödését. Ebben az időben dolgoztak magyar mérnökök és orvosok is a KNDK-ban, és épült fel a Rákosi nevét viselő kórház.

Az USA ugyanebben az időszakban 3,8 milliárd dollár vissza nem térítendő támogatást adott Délnek, és mintegy 3,6 milliárd dollár amerikai tőkét fektettek be.

Az USA kirakatállamnak tekintette Dél-Koreát. Anyagilag támogatták. Elnézték, hogy a koreai tőkésosztály hosszú időn keresztül csak a legdurvább katonai diktatúrákkal tudta hatalmát fenntartani. Pak Csong Hi hatalmát még jóindulattal sem lehetett demokratikusnak nevezni.

A Szovjetunió 1948-ban kivonta az 1945 óta ott lévő csapatait Koreából. A koreai háború befejezése után a KNDK védelmében részt vevő 26 ezer szovjet katona is hazatért. Az USA mind a mai napig mintegy 30 ezer katonát tart Dél-Koreában.

NEMET MONDOTT HRUSCSOVNAK

1956-ban a szovjet vezetés belekezdett a marxizmus-leninizmus több alapvető tételének felülvizsgálatába. Az SZKP a békés egymás mellett élés elvének abszolutizálásával lényegében lemondott a tőkés erők elleni osztályharcról. A Koreai Munkapárt vezetése – hasonlóan a Mao vezette kínai kommunistákhoz – ezzel nem értett egyet. Kim Irszen nemet mondott Nyikita Hruscsovna, a Szovjetunió akkori vezetőjének Sztálin megítélésében is. A KNDK és a Szovjetunió, és ezzel együtt a többi európai szocialista ország viszonya feszültté vált.

Kim Irszen 1955 decemberében a párt ideológiai munkásainak értekezletén hirdette meg a szocializmus építésének koreai elméletét, a Juche, azaz az önerőre való támaszkodás elvét. Lényegében azt mondta ki, hogy a koreai nép a marxizmus elmélete alapján, de a koreai viszonyoknak megfelelően építi a szocializmust. Más nem lévén, arra támaszkodnak, ami van, a KNDK anyagi és szellemi forrásaira.

Tekintettel arra, hogy Korea rendkívül szegény ország volt, elszenvedte a japán gyarmatosítást, a koreai háború pusztításait, igen nehéz körülmények között folyt a szocializmus építése. A helyzet a gazdaság irányításának teljes centralizálását követelte meg. 1961-ben a KNDK bevezette az átfogó tervgazdálkodást, amely háttérében a termelőeszközök teljes társadalmi tulajdona állt. A mezőgazdaságban már az 1950-es években elindult a szövetkezesítés.

A KNDK az 1960-as években megteremtette az ország saját iparát. Az iparon belül fontos szerepet kapott a hadiipar. Az erőforrások centralizált felhasználásával sem sikerült azonban minden problémán úrrá lenni. Súlyos gondot jelentett a lakosság ételmezszerellátása, az emberek munkával való ellátása.

Kim Irszen értette, hogy a KNDK gazdasági tekintetben jelentős függ a Szovjetuniótól, ezért lavírozni igyekezett Peking és Moszkva között. Tegyük hozzá, sikerrel. A KNDK fokozatosan bővítette nemzetközi kapcsolatait.

Az 1970-es években megindult a két Korea közötti párbeszéd. Kim Irszen felismerte, hogy Dél-Koreában nem várható forradalmi változás. A Koreai Munkapárt 6. kongresszusa 1980-ban megfogalmazta a KNDK diplomáciájának alapelveit: önerőre való támaszkodás, barátság, béke.

KIM IRSZEN ÖRÖKSÉGE

Kim Irszen 1994-ben halt meg. Nem tudta felszámolni Korea történelmi lemaradását a fejlett világhoz képest, de óriásit lépett előre a gyarmati Koreához és számos mai fejlődő országhoz képest.

Nem lett Dél-Koreához hasonló ipari hatalom, de megteremtette nemzeti iparát, felnevelte saját műszaki értelmiségét.

Nem volt képes a KNDK-t a jóléti országok sorába emelni, de megszüntette a rendszeres és tömeges éhínséget, munkát és megélhetést teremtett 23 millió embernek.

A két Korea közötti versenyt nem nyerte meg, de nem is veszítette el. A népi Korea olyat adott népének, amelyet a tőkés Dél soha nem fog megadni. A tömegek előtt szélesre nyitotta a tanulás, a művelődés kapuit. A gyermekekről való gondoskodást a társadalom középpontjába helyezte.

Elzárta országát a világtól, de megóvta népét a 20. század megannyi rossz dolgától, a kábítószerrel, az individualizmustól, a tömeges munkanélküliségtől, a kulturálatlanság terjedő fertőzésétől.

Diktatúra és személyi kultusz! – hangzik a tőkés nyugat sommás értékelése, aminek, sajnos, sok baloldali párt és mozgalom is hatása alá kerül. De a KNDK állama, amely 1945 után minden előzmény nélkül, szinte a semmiből jött létre, működőképes szervezetté vált. A Koreai Munkapárt szilárdan kézben tartja a társadalmi folyamatokat. A Néphadsereg nem csak katonai feladatokat lát el, de részt vesz az ország építésében, a fiatalok foglalkoztatásában és nevelésében. A koreai politikai rendszer átvészelte a szocialista világ 1989-90-es összeomlását. Megoldást tudott találni a Kim Irszen 1994-es távozása utáni helyzetre, csakúgy, mint Kim Jong Il 2011-es halálával bekövetkezett új helyzetre. S, ami a legfontosabb: a koreai ember azt érzi, hogy ha nehezen is, lassan is, egy picivel mindig többet és jobbat kap.

Volt-e titka Kim Irszennek? Kim Irszen képes volt összekötni a két dolgot: a függetlenség és a szocialista társadalom eszméjét. Megteremtette és megvédte az önálló fejlődés alapvető feltételét, a koreai nép függetlenségét, és elindította országát a szocializmus útján.

MEGVÉDJÜK AZ EMLÉK

MUNKÁSPÁRTI MEGEMLÉKEZÉS ÁPRILIS 4-ÉN

A Szabadság téri szovjet emlékműnél tartott megemlékezést a Munkáspárt április 4-én. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke beszédében emlékeztetett arra, hogy április 4-ét Dálnoki Miklós Béla vezetésével a polgári többségű Ideiglenes Nemzeti Kormány tette ünneppé 1945. áprilisában. Ezek az emberek egész egyszerűen becsületes, tisztességes hazafiak voltak, mondta Thürmer, akik tudták, hogy Magyarország függetlenségét nem az amerikaiak vagy angolok, hanem az oroszok szerezték vissza.

Üzenjük ezt az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség vezetőinek, akik pont ezt a napot találták alkalmasnak arra, hogy a szovjet emlékmű lebontását követeljék – mondta a szónok.

Az IKSZ ötlete felelőtlen, buta és káros. A történelem tényeit nem változtatja meg, de kárt okoz a jelenben. A magyar gazdaság önmagában az EU-ban nem tud boldogulni. Oroszország létfontosságú partnere Magyarországnak. Nem provokálni kell Oroszországot, hanem vállalható gesztusokat tenni felé.

Thürmer utalt arra, hogy a magyar uralkodó osztály, mint egykor, most is vitatkozik. Mi jobb: a német orientáció vagy az amerikai orientáció? Feküdjünk le mindenben az IMF-nek, az USA-nak, amint ezt a szocliberális kormányok tették, vagy fekédjünk le a fő kérdésekben Németországnak, és próbáljunk meg valamit saját érdekeinkből is érvényesíteni, látva, hogy az EU nagy ívben tesz a mi dolgainkra. Nagyjából ez a konzervatív erők receptje. De akár így, akár úgy, Magyarországon maradjon a pénz uralma!

A Munkáspárt szerint van más út is! Nyilvánítsuk Magyarországot egységes, demokratikus szociális jogállammá! A gazdagokkal kell megfizettetni a válság terhét. El kell végre döntenünk, hogy jól jártunk-e az EU-val vagy sem! Ne várjuk ki, amíg a német Európa összeomlik, és fejünkre hullik minden, mint a második világháborúban! Járjuk a saját utunkat!

Az ünnepségen részt vettek és koszorút helyeztek el az Oroszországi Föderáció, Belarusz és Kuba magyarországi nagykövetségének képviselői.

(Thürmer Gyula beszéde teljes terjedelemben olvasható a Munkáspárt honlapján: www.munkaspарт.hu)

MŰVET!

TISZTESSÉGGEL, EMBERSÉGGEL

Magyarország felszabadításáért 112 ezer szovjet katona esett el. 82 ezren itt nyugszanak, több mint ezer magyar településen. „A Munkáspárt tisztelettel őrzi a szovjet hősök emlékét. Ezekben a napokban sok város és falu temetőjében rendbe hozták a szovjet sírokat. Van, aki kinevet érte. Van, aki csak legyint. S, van, aki azt mondja: igazatok van! A múlttal együtt kell élni. Tisztességgel, emberséggel!” – mondotta a párt elnöke Budapesten.

Az ország számos településén emlékeztek meg a Munkáspárt tagjai és szervezetei a felszabadulás ünnepéről. A szegedi Dugonics temetőben nyugvó szovjet harcosok sírjánál Nagyvári László és Zsiga Tamás vezetésével a Munkáspárt szegedi szervezetének képviselői helyezték el a megemlékezés és a tisztelgés virágait. A Csongrád megyei Makón, a köztemetőben Szabó Jenőné, a városi szervezet vezetője koszorúzott párttársaival.

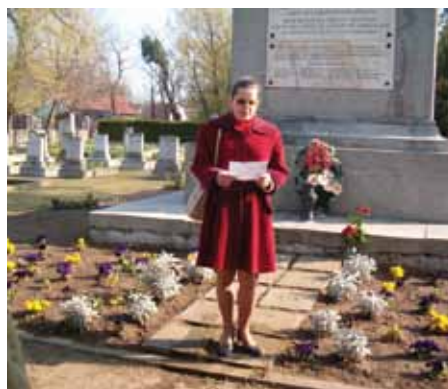
Miskolcon Fülöp Józsefné városi elnök mondott beszédet a felszabadulás napján. Nyíregyházán Tóth András megyei elnök és Tóth Péter, a Központi Bizottság tagja vezetésével emlékeztek a helyi szervezet aktivistái.

MISKOLC

Bács-Kiskun megyében is több helyen volt munkáspárti koszorúzás. Bácsalmáson Kalapos Mária megyei elnök vezetésével emlékeztek a szovjet emlékműnél, amelyet a város középontjában mindmáig sikerült megőrizni.

Kecskeméten külön szovjet katonai temető van, amelyet zárva tartanak, de ilyenkor a helyi szervezetünk kérésére kinyitnak. A csendes megemlékezésen Kerekes Antal városi elnök mondott ünnepi beszédet, Borbásné Keresztes Márta és Kiss Lászlóné szavalattal köszöntötték a város védelmében elesett hősöket.

KECSKEMÉT

Nagybaracsán néhány évvel ezelőtt állítottak emléket egy árvízi mentés során a falu határában vízbe fült hős katonának. Igaz, hogy nem felszabadulási emlékmű, de, mert a falu védelméért áldozta életét, április 4-én néhány szál virággal tagjaink is emlékeztek rá. A Békés megyei Dombiratoson a Bodor Mária Magdolna vezette szervezet tagjai emlékeztek.

SZEGED

NYÍREGYHÁZA

NEM A NATO-RA!

Oroszország-szerte tiltakoznak a NATO Uljanovszkba tervezett bázisa ellen. A tervek szerint onnan rakodnák át repülőgépekről és továbbítanák vasúton Nyugat-Európába a NATO vezérlése alatt Afganisztánban működő nemzetközi biztonsági erőtől érkező teher szállmányokat.

Nem csak fegyverekről van szó, az uljanovszki tüntetés résztvevői a város vezetőjéhez intézett beadványukban kifejezték: attól tartanak, hogy a tervezett NATO átrakodó központ miatt Uljanovszk „Európa legnagyobb kábítószer-átrakodó pontjává” válhat.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.